

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: 17:09
צאת השבת: 18:14
רבינו תם: 18:52
שבת שלום ועבורך!!!

* 30 דק' קודם השקיעה

בזכות נשים צדיקות

גיליון 49

פרשת תצוה תשפ"א | שושן פורים משולש | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

צניעות – הכנעה כלפי שמים

צניעות אינה רק מידה הבאה לגדור מן החטא, אלא צניעות גם מראה על אצילות הנפש, על עדינות וטהרה פנימית. חז"ל אומרים שצניעות מביאה ל"מלכות", "בזכות צניעות שהיתה ברחל זכתה לשאול המלך, ובזכות צניעות שהיתה בשאול המלך זכה לאסתר המלכה". כי צניעות מראה על מלכות, מלך צנוע. חז"ל אומרים בזכות הצניעות זוכה שמזרעו יהיו מלכים וכהנים גדולים, כי צניעות זה בנפש! וזה עובר לצאצאים!

כל אשה חושבת מי אני ומה אני? מה בכוחי להציל את ישראל? אבל האמת שכל אשה מסוגלת לחולל נפלאות. כמה התאמצה חנה בשביל שתזכה לבן, ובסוף זכתה, נדמה שביקשה לטובת עצמה, אבל זה לא כך, היא לימדה תורה את כל ישראל, היא לימדה מה זה תשע עשרה שנים עקרות וסבל, כיצד מקבלים ומתגברים, היא לימדה כיצד מתפללים ומבקשים, הרבה מהלכות תפילה לומדים מתפילתה של חנה.

בנות ואמהות, נשות תלמידי חכמים, הבה נתחזק בצניעות ובזכות זה יפתח לנו הקב"ה את אוצרו הטוב ויסר מעלינו כל מחלה ונזכה לכל טוב. אמן! (מתוך דרשתו של הרה"ג רבי יצחק זילברשטיין שליט"א)

העבודה המשתלמת

התחלתי ונשאתי...

לפני כמה שבועות עברתי לגור בעיר אחרת, שם קיבלתי עבודה בת"ס ספרדי ששם נוהגים ללכת עם מטפחות. הגעתי לראיון כמובן עם פאה כמו שהייתי רגילה. המנהלת שאלה אותי בעדינות אם אוכל לבוא לעבודה עם מטפחת, כי שם ההורים לא רואים בעין יפה שהגננת והסייעת עם פאה. עניתי לה שברור וכמובן, אין בעיה, המנהלת אמרה שהיא תחזיר לי תשובה עד הערב. בערב, כשראיתי את השעה מתאחרת, והמנהלת עדיין לא יצרה קשר, התחלתי קצת לחשוש אולי היא לא רוצה לקבל אותי אבל הייתה לי תחושה חזקה שלעבודה הזאת אני מתקבלת!!! האמת שאני רציתי לצאת עם מטפחות במקום פאה, התפללתי לד' שיראה את הרצון החזק שלי להתחזק וללכת עם מטפחת במקום פאה והנה ויש לי כאן הזדמנות מיוחדת וב"ה אחרי כמה דקות המנהלת התקשרה להודיע לי שהתקבלתי לעבודה. והיום, אני כבר חודש הולכת רק עם מטפחות, ומרגישה מצוין ומשוחררת.

מסקנה: תפילות מהלב מתקבלות והבא להיטהר מסייעין בידו וה' שלח לי פרנסה שעזרה לי לממש את רצונה.....

גם לך יש סיפור ישועה מהתחזקות בצניעות??

שתפי אותנו בפל': 052-7697432 או במייל: tzniutw@gmail.com

פינת ההלכה

חלוקים

- חלוק הוא בגד ביתי ויש להשתדל ללכת איתו רק בבית. כאשר יוצאים עם חלוק לרחוב, עלולים להווצר כמה מכשולים:

 - א. כדי החלוק הם לרוב שקופים, וכיון שכן אף עם בטנה (תחתית) זה עוזר רק בבית, ולא כנגד קרני השמש.
 - ב. גם כשהחלוק אינו שקוף אין מן הראוי ללבוש ברחוב, זה מאוד לא צנוע, כי זה נותן הרגשה ביתית, ואשה חוץ לביתה צריכה להופיע תמיד בצורה מכובדת ולא בצורה ביתית, כדי לשמור על מרחק מהסובבים.
 - ג. בזמן האחרון החלוקים תפורים מבדי טריקו ונצמדים מאוד לגוף, ומובן שזה מאוד נוגד את גדר הצניעות.
 - ד. מאחר ויש שהתרגלו לצאת עם חלוק, אכן קשה להגמיל מהרגל זה, אבל לאט לאט נוכל לתקן גם זאת, נתחיל במקומות מרוחקים מהבית, או במקומות הומים, ולאט לאט נראה שאפשר גם בלי זה, גם כשיוצאים להביא או להחזיר את הילדים מהת"ת וכדומה, ואח"כ לאט לאט לגמרי להמנע מזה, ולצאת רק עם "מלבושי כבוד". כיאות לבנות ישראל. (כתר הצניעות)

"בזכות צניעות שהיתה ברחל זכתה לשאול המלך, ובזכות צניעות שהיתה בשאול המלך זכה לאסתר המלכה"

ה"חזון איש" זצ"ל אמר פעם לרב וואזנר זצ"ל: אנשים רואים אדם חולה שמתפלל ומבריא. מה כולם חושבים? – שבזכות התפילה נרפא. האמת היא, שהוא אכן נרפא בזכות התפילה, אבל צריך להסתכל על כך בכיוון הפוך – החולי בא מאחר שלא קדמה לו תפילה. הצרה התרחשה כיון שהקב"ה רצה שהאדם יתפלל ויתקרב אליו.

כאשר החיים זורמים בשלווה, הפרנסה ברווח ובנחת, יש נחת מהילדים והבריאות טובה – לא זוכרים מספיק לפנות אל הקב"ה. האדם יורד מבחינה רוחנית, אין לו קשר עם הבורא יתברך, והוא עלול אפילו להרע מעשיו, כפי שנאמר: "וישמן ישורון ויבעט". לעומת זאת, כאשר מתרחשת צרה ל"ע, כולם נזכרים לפנות אל הקב"ה, שנאמר: "בצר לך... ושבת עד ה' אלוך". אם האדם מתקרב – הצרה מיותרת, והקב"ה מסלק אותה. ועצה טובה עוד יותר היא להתקרב אל ה' מראש, ותמנע הצרה.

אמרו חז"ל (מגילה יד ע"א): "גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות, שנתנבאו להן לישראל, שכולן לא החזירו למוטב ואילו הסרת טבעת החזירתן למוטב".

כאשר הסיר אחשוורוש את טבעתו ונתנה להמן, חרדו ישראל חרדה גדולה, שגרמה להם לחזור בתשובה שלמה. לאחר ששבו אל הקב"ה, הפכה הצרה להיות מיותרת, נתרשש "ונהפוך הוא", ובאה הישועה.

כך הדבר גם לגבי כל אדם ואדם, כל אחד מאינו צריך לפשפש במעשיו. כולנו צריכים להזדרז ולברר מה הקב"ה רוצה מאיתנו, כדי לתקן את הטעון תיקון, ויתקיים בנו במהרה "ליהודים היתה אורה ושמחה..."

(דורש טוב- רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א)

קנייבסקי שליט"א, שימצא לו בדחיפות פתח של התרת נדרים. אמר לו רבי חיים: "בשום אופן לא ניתן למצוא לך פתח להתרת הנדר. זה נדר מצווה, ונדרי מצווה לא מתירים". אמר הגביר לרבי חיים: "או-קיי, אם כך יהיה עלי לעשות פה עסקה כזאת – עיקר הנדר היה שאדם שעוסק כרגע בעסקים מסועפים, ישב וילמד. אני אשלם כסף לאחים שלי, שיעזבו את עסקיהם – שהם קטנים ומצומצמים לאין שיעור מעסקי – וישבו וילמדו תורה. אם הם עוזבים את עסקיהם ולומדים, זה כאילו אני עוזב את עסקי ולומד. וכך אני מקיים את נדרי, והכל בא על מקומו בשלום".

אני אומר לך, אם יהיו
לך ילדים, אני עוזב
את כל העסקים שלי,
ובא לארץ להיות
אברך בכולל

אך רבי חיים לא הסכים ואמר: "עליך לבוא לארץ ללמוד, ותשאיר את העסק לאחים שלך..."

יצא אותו גביר שבור ורצוצן, נשען על הדלת לאסוף כוחות. ופתאום, קוראים לו. רבי חיים מבקש שיכנס אליו שוב. הוא היה בטוח שרבי חיים מצא לו איזה התר, אבל רבי חיים אמר לו: "צריך להבין מה שרואים... אתה רואה, ששלוש עשרה שנה אין לאותו יהודי ילדים, ופתאום – מיד אחרי הנדר שלך נולד לו בן. תבין, הקב"ה סובב את הכל כדי שאתה תבוא לשבת וללמוד. הקב"ה כ"כ חפץ בתורה שלך, ואתה שואל איך להפטור?!".

בפורים, בשושן הבירה, התחלל מהפך אדיר תוך רגע קטן אחד. מצב של "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים ביום אחד", התהפך כהרף עין למציאות של "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם".

כדי להביט במבט הנכון על ההשתלשלות של נס פורים נקדים ונספר סיפור מענין:

יהודי יקר, שהתגורר באצות הברית, לא זכה לילדים במשך עשר שנים. הוא פנה אל טובי הרופאים, ונסה טיפולים יקרים וקשים, אבל שום דבר לא הועיל. ביקש ברכות, חיפש סגולות אך לא נושע. החליטו הוא ואשתו לעלות לארץ ישראל, אולי תעמוד להם זכות הארץ הקדושה, ויוושעו. שלוש שנים חלפו מאז שעלו לארץ, אך עדיין אין ישועה באופק. יום אחד התארח בביתם ידיד ותיק, גביר אמריקאי ידוע, שהגיע לארץ למספר ימים לרגל עסקיו.

"אני שבור ורצוצן", סיפר האיש לידידו, "עשיתי כבר כל מה שאפשר, אפילו ויתרתי על התנאים הטובים שהיו לי בארצות הברית, ובאתי לגור בארץ ישראל, ועל אף זאת לא נושעת".

"מה הטפשות הזאת?" נזף בו הגביר, שהלך מחשבתו היה כמו של גביר...

"אתה יודע, הרי, שיש לך בעיה רפואית, ומה אפוא ענינן של סגולות לכאן?! שמע לי, חבל שתשתעשע בתקוות שוא, הגיע הזמן להשלים עם העובדה שלא יהיו לך ילדים. חבל על הכסף וחבל על המאמצים. אני אומר לך, אם יהיו לך ילדים, אני עוזב את כל העסקים שלי, ובא לארץ להיות אברך בכולל".

תשעה חודשים לאחר אותה שיחה נולד התינוק המיוחל!

כולם שמחו, כמובן, שמחה גדולה ועצומה. מלבד הידיד הגביר. הגביר, אחוז דאגה וחרדה, מיהר אל רבי חיים

בימי הפורים עלינו להתחזק ביותר באמונה, ולחזק בלב את ההכרה, שאנחנו בידיים של ה'.

זה הזמן לבקש, הן על הרוחניות והן על הגשמיות, וניתן לזכות לישועות הגדולות ביותר. (דורש טוב)

קוה אל ה'

כל אשר תשאל בפורים – ינתן לך!

דורשי רשומות דרשו את הפסוק מהמגילה (ה, ו) "ויאמר המלך לאסתר... מה שאלתך וינתן לך, ש"המלך" הוא מלכו של עולם, והוא יתברך מגלה לנו כאן, כי ביום הפורים כל אשר ישאל האדם – יקבל! ביום זה ניתן לפעול גדולות ונצורות, אם רק יודעים לבקש ולהתפלל.

השטן יודע היטב את מעלתו הגדולה של היום הזה, בו שערי שמים פתוחים, וכל הפושט יד ומבקש – נותנים לו. לכן הוא משתדל, ביתר שאת וביתר עוז, לגרום לכך שיהודים ישתוללו ברחובות, יבזבוזו את הזמן על קפצונים, ובלבד שיגיע כבר זמן צאת הכוכבים, והזמן המסוגל יחלוף ויעבור, בלי שנוצל כראוי.

משל למה הדבר דומה, לאדם שקיבל רשות להכנס אל גנזי המלך למשך זמן קצוב, וליטול במשך הזמן הזה כאות נפשו. מה עושים הממונים כדי שהלה לא ירוקן את הקופה? הם מעמידים במבוא המוליך אל חדר האוצרות שולחנות עמוסים במאכלים טעימים, מפיצי ריח ניחוח, כאשר בחלל המבוא מתנגנות מנגינות ערביות, נעימות לאוזן, וכל זה כדי שהלה יאכל ויתענג כמה שיותר זמן בחדר הזה, וכך לא יותר לו זמן לשהות בחדר האוצרות.

הבה נזכור! פורים הוא יום תפילה ובקשה. כל אחד צריך לדאוג להקדיש זמן לתפילות. שערי שמים פתוחים!

נשתדל, אפוא, לקיים את מצוות היום בהידור, אך בד בבד עם זאת, להשקיע בתפילות, על גשמיות ורוחניות גם יחד, ונזכה למילוי כל משאלות לבנו לטובה. (דורש טוב)

נצור לשונך

מוסר המורה הדיקן

ככה זה נראה - מר כץ הוא מורה מסור וגם דייקן, המשקיע את מיטב כוחותיו במקצועו, כמו כן מקפיד מאוד שלא לאחר, מר כץ מעולם לא איחר לשיעור!!!, יום אחד בשל סיבות שאינן תלויות בו היה חייב לאחר, זה גרם לו צער רב, ובכל זאת השתדל למעט באיחור ככל שניתן, והגיע באיחור של חמש דקות רץ מתנשף ומזיע לכיתתו, ליד הדלת המתין לו דני, אחד מתלמידיו, כשהוא מחייך ומצביע על שעונו, וכאילו אומר לו - המורה, אחרת!, המורה כץ נפגע עד עמקי נשמתו, זה מה שמגיע לי כתמורה לשנים של מסירות?, הרים את ידו וסתר על פניו של דני.

האם את/ה מסוגלת לדון מקרה כזה לכף זכות?

סוף הסיפור - בערב קבל המורה שיחת טלפון מאמו של דני, כשהיא שואלת - מדוע ככה עשית, כשהסביר המורה כיצד לגלג עליו דני, ענתה אימו, המורה, אתה לא הבנת, לדני היה אתמול יום הולדת, ובגלל שהוא כל כך אוהב אותך, הוא חיכה לך להראות לך את השעון החדש שקבל במתנה...

הלכה אי ידיעת פרטי המעשה בשלימות

ישנן מספר סיבות הנובעות מחסרון ידיעה וחסרון התבוננות הגורמות לאדם לדון את חבריו לכף חובה, ואי"ה בשבועות הבאים נסביר בקצרה את העקריות שבהן.

מצוי מאוד שמי שרואה או שומע מעשה של חבריו הנראה ממבט ראשון כמעשה לא טוב, ממחר לחרוץ את דינו לכף חובה בגלל שאינו יודע את פרטי המעשה שעשה חבריו בשלימות, ועובר בכך על מצות "בצדק תשפוט עמיתך".

ובאמת אם היה יודע את פרטי המעשה היה רואה בהרבה מקרים שהמעשה אינו רע כלל, או אינו רע כפי שחשב. כמעט בכל מעשה ששומע או רואה האדם ישנם פרטים נסתרים היכולים להכריע את המעשה לכף זכות, ולכן מוטל על האדם בכח מחשבתו ודמיונו לנסות ולהשלים את הפרטים החסרים במעשה כדי להציג את המעשה באור חיובי.

היכולת הצדיקים

שביבי אור

הגאולה האחרונה

הקב"ה שלח לנו את עמלק שיצנן אותנו, שיוריד אותנו מדרך ה'. המלחמה החלה עוד בטרם נולדו יעקב ועשו: "ויתרוצצו הבנים בקרבה", "וידו אוחזת בעקב עשו", והיא תמשך עד רגע הגאולה: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה".

כיום מצויים אנו בגלות בני עשו ובני ישמעאל. הערבים הם רק מקל, שנועד לזרוז אותנו לחזור בתשובה. שנאתם אינה במהותם, אם נחזור בתשובה הם יעלמו, כמו שכתוב: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע" (תהלים פא, יד-טו), דהינו ברגע אחד את אויביהם אכניע. לעומתם עשו, גם אם הוא מחיך אלינו, הוא רץ להכריתנו. הגרמנים, וכמותם האנגלים, הצרפתים והאמריקאים – כולם עמלק הם רוצים לראות במפלתנו, משום ש"הלכה היא, עשו שונא ליעקב".

בתחילת פרשת תצוה נאמר: "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד" (שמות כז, כ). ה"אור החיים" הקדוש מבאר פסוק זה בהתייחסו לגלות עמלק שבה אנו נתונים, וזה לשונו: "ובדרך רמז יתבאר הכתוב על דרך מאמר הובא בספר זוהר חדש, כי ד' גלויות של ישראל כל אחד מהם נגאלו ממנו בזכות אחד: גלות הראשון נגאלו בזכות אברהם אבינו עליו השלום, ב' נגאלו בזכות יצחק, ג' בזכות יעקב, והד' תלוי בזכות משה".

מדוע לא הגיעה עדין הגאולה הרביעית?

"ולזה נתארך הגלות. כי כל עוד שאין עוסקים בתורה ובמצוות, אין משה חפץ לגאול עם בטלנים מן התורה".

התנאי לכך שמשה יסכים לבוא ולגאול אותנו, הוא שנתאמץ לעסוק בתורה לשמה בכל כחנו.

חכמת נשים

התהלים של סבתא

סבתא שלי ע"ה נראתה קצת עגומה יום אחד, בצעירותה. יש ילדים חמודים ברוך ה', יש מה לאכול, ובכל זאת השמחה המאפינת אותה הסתתרה קצת. חמיה סבא מנדל זצ"ל התעניין בעדינות מה קרה וקיבל תשובה מפתיעה: "כל היום אני משפשת חיתולים, מרתיחה בקבוקים, מקרצפת רצפות, מבשלת ומנקה. אין לי זמן לומר כמה פרקי תהלים, אפילו להתפלל כמו שצריך אני לא מספיקה. כל המשפחה מקבלת אוכל מבושל, אבל מה תאכל הנשמה שלי?"

סבא מנדל, איש ספר והגות בכל נשמתו, הבין היטב לנפשה של סבתא שלי. היא היתה נערה משכילה ומלומדת, ונשמתה שאפה תמיד לגבהים. אבל כאם לתינוקות, במיוחד בתנאים של ארץ הקודש שלפני קרוב לשבעים שנה, באמת לא נותר פנאי להתעמק בסידור.

"אמא יהודיה כמוך", אמר לה סבא, "מתפללת כל הזמן, לא רק בשחרית ובמנחה, כי התפילות שלך רחבות יותר מן הסידור כולו. את מלבישה את הילדים בבוקר ומבקשת: "רבונו של עולם, יענקל'ה שלי לא מרגיש טוב, תרפא אותו מהר" מכינה ארוחת בוקר ומתחננת: אבא מתוק, תן לילדים שלי כח ללמוד תורה". התפילה שלך כתובה בכלים ובסירים, בחיתולים ובכל הצרכים הקטנים והגדולים של בני הבית. חיי היום-יום הם פרקי התהלים שלך".

סבתא היתה מספרת לנו זאת פעמים רבות. מאז היא ידעה והרגישה – לא רק הסידור הוא צינור החיות שלה. בקבוקי הזכוכית של התינוקות היו צינורות נאמנים בינה לבין הרבונו של עולם, הילדים והקשיים חיברו לה את התפילות החמות ביותר וכל פינה בבית נעמה לה יותר מן הכותל המערבי.

רק כאשר בגרו הילדים והשתפרו התנאים היא חזרה להרטיב את ה"קרבת מנחה" בדמעויתה. ואנחנו, הנכדים, זוכרים אותה נאנחת מדי פעם ופונה במילים ישירות אל אבא שמאזין לה תמיד, ומחכה לתת לבניו כל מה שהם צריכים. (בריומו של עולם)

לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
רחל בת תמו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחא ז"ל
מזל בת סוליקה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

ר' חיים חטאתו
בן ביה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

ר' יוסף ז"ל בן ורדה תחי'
דינה ז"ל בת ורדה תחי'
ת.נ.צ.ב.ה